

РЕШЕНИЕ

№ 3471

гр. София, 01.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 01.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9622** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП във връзка с чл. 145 - 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Т. Т. Г. от [населено място], чрез адв. М. М. срещу Заповед № 4094/26.06.2019г. на млаши автоконтрольор 02 група, 01 сектор в отдел "ПП" при СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, а именно: временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, който при управление на ППС е нарушил разпоредбите на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП. В жалбата си Г. навежда твърдение за незаконосъобразност на оспорваната заповед. Твърди, че по времето, в което му е вменено нарушението, е бил задържан

В с.з. жалбоподателят редовно призован, не се явява. Представява се от адв. М., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по жалбата - Началник отдел "ПП" при СДВР, редовно призован, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, уведомени не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява, че на Т. Г. е съставен акт за административно нарушение серия Д № 796404 от 26.06.2019г., за това, че на същата дата, около 22,20 ч. в [населено място], по ул. Стадиона с посока ЖК Експериментален към бул. С. шосе управлява лек автомобил марка „Рено“ модел „Лагуна“ с рег. [рег.номер на МПС], като на кръстовището с ул. инж. Г.Б. при проверка от полицейски екип бил изпробван за алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фаб. № ARDM-0208 и проба № 01568, отчетел резултат 1, 30 % концентрация на алкохол в кръвта. Издаден му бил и талон за изследване за УМБАЛ Света А. в [населено място].

С оглед горното, АНО е приел, че жалбоподателят е нарушила чл. 5, ал.3, т.1 ЗДвП, във връзка с което със заповед № 4094/26.07.2019г. на младши автоконтрольор 02 група, 01 сектор в отдел ”ПП” при СДВР на Т. Т. Г. е наложена ПАМ на основание чл. 171, т. 1, б. ”б” от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца и тази заповед се обжалва и е предмет на настоящето съдебно производство.

При служебна проверка законосъобразността на оспорената заповед при условията на чл. 168 от АПК на всички основания по чл. 146, т. 1 - 5 от АПК съдът констатира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповедта е издадена от компетентен орган- мл. автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел ”ПП” при СДВР, комуто са делегирани правомощия по издаване на заповеди за налагане на ПАМ по ЗДвП, по силата на заповед на директора на СДВР № 513з-1618/26.06.2018г., вр. със заповед на Министъра на вътрешните работи № 8121з-1524/09.12.2016г. /лист 18 и 19 от делото/. Следва да се има в предвид, че целта на принудителните административни мерки е предотвратяването, преустановяването на административни нарушения или премахването на вредните последици от тях, съгласно чл. 22 от ЗАНН.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. ”б” от ЗДвП, (изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, за който се установи, че управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката, е установено по надлежен ред управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в

издишания въздух – Алкотест Дрегер 7510 с фаб. № ARDM- 0208 и проба № 01568, какъвто е конкретния случай. На нарушителя бил и издаден талон за медицинско изследване до УМБАЛ „Св. А.“.

Констатациите на административния орган не са оборени по надлежния ред от страна на жалбоподателя, в чиято тежест е да докаже твърдяната от него липса на материалноправните предпоставки за издаване на оспорения административен акт.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че АУАН респ. оспорената заповед са съставени през време, докато същия е бил задържан за 24 часа със Заповед рег. № 3382зз-1420/25.07.2019г. на полицейски инспектор при 07 РУ-СДВР. Видно от приложеното по делото решение от 22.10.2019г. нпо НАХД № 12837/2019г. на СРС, потвърдено с решение № 247 от 13.01.2020г. по адм. дело № 13246/2019г. на АССГ, цитираната от жалбоподателя заповед за задържане е отменена именно с мотиви, че е издадена с час предхождащ спирането за проверка на лицето от полицейските органи респ. издаване на АУАН за извършеното от него нарушение по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП, който всъщност е и основание за издаване на оспорената в настоящото дело заповед. Следователно, по повод извършено от жалбоподателя нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, установено с /АУАН/ серия Д № 796404 от 26.07.2019г., компетентният орган законосъобразно е приложил предвидената в чл. 171, т. 1, буква „б“ от ЗДвП принудителна административна мярка.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на на Т. Т. Г. от [населено място], чрез адв. М. М. срещу Заповед № 4094/26.06.2019г. на млаши автоконтрольор 02 група, 01 сектор в отдел ”ПП” при СДВР, с която на същия е наложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, като неоснователна.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Преписи.

Съдия: